

gives ham Adgang til — uden at det kommer ham til Skade i Form af Fradrag i Renten — at udnytte den tilbageværende Del af Erhvervsevnen i videst mulig Udstrækning, hvilket er saa meget mere paakrævet, som Invaliden ofte vil være en yngre Person med betydelig Virketrang og med Forsørgerpligter. Fradragsreglerne maa derfor fastsættes saaledes, at der i væsentlig Grad ses bort fra, hvad Invaliden kan fortjene ved personligt Arbejde. Idet man i Lovforslaget har taget Hensyn til de anførte to Forhold, har man iøvrigt foreslaaet i det væsentlige ens Fradragsregler for Invalide- og Aldersrente. Fradragsreglerne er gjort betydelig lempeligere end efter den gældende Aldersrentelov, men herom henvises til Bemærkningerne ad § 41.

Medens man opretholder et *Hjælpeløshedstillæg* ved svære Former for Invaliditet, hvilket Tillæg Invaliden beholder, efter at han efter det 65. Aar er overgaaet til at oppebære Aldersrente, indføres der for de meget gamle Aldersrentenydere, nemlig de 80-aarige, et *Alderstillæg* af samme Størrelse, idet saa gamle Mennesker normalt vil have en lignende stadig Bistand behov, som de hjælpeløse Invalider.

Endvidere foreslaar man for Invalide- og Aldersrentenydere, der har fuld Forsørgelsespligt overfor Børn under 15 Aar, indført et *Børnstillæg*. Da Invaliderentenyderne som Følge af deres yngre Alder almindeligvis vil have større Forsørgerbyrder end Aldersrentenyderne, vil dette Tillæg i særlig Grad have Betydning for Invaliderne.

Foruden de nævnte Tillæg gives der ifølge Lovforslaget Mulighed for at yde særlig vanskelig stillede Invalide- og Aldersrentenydere et *personligt Tillæg*, idet der stilles et Beløb af indtil 5 pCt. af Grundbeløbene af samtlige Invaliderenter og Aldersrenter i Kommunen til Kommunalbestyrelsens Raadighed til dette Formaal. Omend man mener ved Fastsættelsen af Renternes Grundbeløb, Fradragsreglerne og de foran omhandlede Tillæg at have afpasset Ydelserne under behørig Hensyntagen til Rentenydernes forskellige Forhold, vil der naturligvis kunne forekomme Tilfælde, hvor en særlig Hjælp er fornøden, og hvor Kommunalbestyrelsen bedst vil være i Stand til at træffe den rigtige Afgørelse. Saadant Tillæg vil det f. Eks. være rimeligt at yde, naar en Aldersrentenyder allerede forinden sit fyldte 80. Aar paa Grund af Alderdomsvækkelse er kommen i en hjælpeløs Tilstand, eller naar svær Sygdom medfører særlig vanskelige Forhold, som ikke af-

hjelpes tilstrækkelig gennem den Sygehjælp, Rentenyderen iøvrigt har Adgang til.

h. Sygehjælp til Rentenydere. Da det er en Forudsætning for at opnaa Invalide- eller Aldersrente, at vedkommende er sygeforsikret, vil Rentenyderen som Regel kunne faa fornøden Sygehjælp gennem Sygekasserne. Hvis han kun er bidragydende Medlem paa det Tidspunkt, da der bliver Spørgsmaal om at opnaa Rente, er Retten til at oppebære Rente ifølge Forslagets § 38, Stk. 3, betinget af, at paagældende søger Optagelse som nydende Medlem i og forbliver staaende som saadan, saalænge han opfylder Betingelserne derfor. Hvis imidlertid en Rentenyder ifølge Sygeforsikringsens Regler ikke kan blive eller vedblive at være nydende Medlem, skal Lægehjælp, Kur og Pleje ydes af Kommunen, og naturligvis uden at det faar Fattighjælps Virkning (§ 79, Stk. 2). Kommunens Udgifter hertil refunderes den efter samme Regler, som gælder med Hensyn til Renteuddelserne.

i. Renternes Fastsættelse og Udbetaling. Medens det, ligesom hidtil, tilkommer Invalideforsikringsretten at afgøre, om Invaliditet paa Grund af Svaghed foreligger, og Sygekassedirektøren at afgøre, om de formelle Betingelser for at oppebære Invaliderente er til Stede, paahviler det Kommunalbestyrelsen at beregne Rentens Størrelse, derunder navnlig at træffe Afgørelse med Hensyn til Fradragsreglernes Indflydelse paa denne. For Aldersrentens Vedkommende tilkommer Afgørelsen, ligesom hidtil, alene Kommunalbestyrelsen, og begge Slags Renter udbetales af denne.

Naar man saaledes har overført Arbejdet med Invaliderenternes Udbetaling fra Sygekasserne til Kommunerne, skyldes det to Hensyn. For det første har man anset det for rigtigt at fritage Sygekasserne for det forøgede Arbejde, som den foreslaede Graduering af Renten og Indførelsen af de forskellige Tillæg vil føre med sig. Men dertil kommer, at det, naar Invaliderenten beregnes efter omtrent samme Regler som Aldersrenten, vil være det eneste naturlige at henlægge denne Beregning til Kommunalbestyrelsen; og naar denne saaledes alligevel skal have med Sagen at gøre, vil det være rimeligt ogsaa at lade den foretage Udbetalingen. For Kommunalbestyrelserne, der i Forvejen udbetaler ca. 100 000 Aldersrenter, vil det være et forholdsvis mindre Arbejde end for Sygekassebestyrelserne, at udbetale de ca. 25 000